

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 91.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143214320/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

højning med hendes Sybord, forklarede Tolderen — Og jeg kan huske . . .

— Hyss! sagde Proprietæren og lyttede — Hvad er det for en Puslen ude i Entreen . . .

I det samme blev der banket paa Døren. En ung Mand traadte ind, bukkede tavst og stillede sig ret op og ned ad Karmen til højre.

Mennesket var ved at kvæles af indvendig Latter. Hans Ansigt var hummerrødt, og han bed sig fortvivlet i Læben for ikke at sprække løs.

— Hvem er De? Hvad vil De?

Meincke drejede rundt paa Stolen, og Fruen rejste sig forskræmt.

Det kunde nemlig ogsaa se ud, som var Fyren ved Døren lige ved at briste i Graad . . .

Saa bankede det igen. En ung Pige kom ind, nejede og stillede sig op til venstre.

— Hva' Satan . . . !

Atter bankede det. Et nyt Mandfolk viste sig, bukkede og tog Plads ved Siden af Nummer et.

Saa kom der igen et Pigebarn. Og saa paa ny et Mandfolk.

Og saaledes blev det skiftevis ved. Fjorten Personer i alt.

Men da Nummer tolv stak Hovedet ind (det var Mine), gik der samtidig Hul paa dem alle, baade paa dem til højre og venstre, og de knækkede sammen i et mangefarvet Latterbrus, lys og løssluppet fra Figerne, mere brummende og behersket fra Kavalererne.

Til sidst viste Christian Werner og Line sig. De kom paa én Gang. De andres Latter havde ødelagt deres Entré.

— Torsk! sagde Line — I maatte jo ikke le!

Men de lo bare endnu højere, og hun stemmede selv i med:

— Kan I se, at vi narrede Jer, Tolder!

— Ja, det var Line, der fandt paa det!

De talte i Munden paa hverandre:

— Vi er kørende herover i den store Char-à-banc!

— Den holder omme i Slippen!